

Bányai Tibor Márk

## KÖTŐHÁRTYA

Az élen túl az árnyék fedi a síkot,  
az innenső oldalon fényes sáv húzódik  
a vakolaton, a diszperziós festékbe száradt  
hengersizál. A megfolyt anyag függőleges  
ritmusában két túske meg öt korsó sör  
éhgyomorra. Hegyvidéki erdő, akáccal  
tűzdelt bükkös, amelybe halvány átmenettel  
türemlik a párkány. A homogén műanyagon  
gyógyszerlevél két maradék szemmel,  
gombelem feltépett dobozában. Kiég az izzó,  
átereszti magán az utcafényt a sólámpa.  
A bukó nap gyorsuló ívét elnyeli a földém.  
Kontúrosodnak a felületek. A homlokzati  
reflektor behorpasztja a pupillát. A pipettából  
aláhulló csepp területekor beáll a csend.  
Hetven százalékos alkoholtinktúra szikkasztja  
repedtre a kötőhártyát. Az égés elsőként a látásé.  
A kénmentes bor azonos mechanizmussal vezet  
ismétléshez, mint az átfejtés acéltartályból  
pillepalackba. A hibák a bor hibái. A borhibák  
másnapra kiszellőznek, a talaj a hajszálgökök  
körüli harminc méterig meszes, hézagos  
ívben lassulnak a glicerincsíkok.

*Műút, 2019/2.*